

Phenla:

– Mi chhay, kava manush si but baro! But zamozno!

– Hm! Dade, ami ako dikhsa tu aver? Na dzhavan so kool tusa?

Ov pa phendas:

– Mi chhay! De mah I tsikni baruli, mi chhay! Ekhori kakavendar!

– Nanay, dade! Nanay! Mo rom ekh bersh phirdayas andar e droma!

Ma, chi sar alo? Nanay! Skitindyas andar e droma. Kana alo, alo chhor-valo. Dobre chi andyas mange kaka love.

Ta, istoriya. Phukavela leske, sar ule chore, sar ule kolibate, sar sine koleste. Togava vazden ekh baro biyav, ta zhi akana habe, riibe..., koda-va – Deli Mehmed: „Mamo, trahanitsa kerdyan li mange?“

ДЕЛИ МЕХМЕД

Имало едно момче. Имало само една баба, баща си нядало. Имали един малък гвор и гве крави. Мършащи крави, и едно рало. Орал, орал, направил три бразди и отишъл при майка си. Казал ѝ:

– Мамоо, направи ли тархана? Направи ли ми тархана да ям?

Майка му казала:

– Направих, сине! Направих! Ела яж!

Дошъл той, ял гве, три лъжици. Стана и пак отишъл да оре. Орал, орал – пак гве бразди. Пак дошъл:

– Мамоо, направи ли ми тархана?

Майка му отговорила:

– Направих, синко, направих.

Пак отишъл, пак ял. Всеки ден така. Изорал гвора. Тъкмо Вече да го свърши и на едно място ралото му закачило нещо. Казал:

– Мамка Ви! Шибнал кравите – пак не може.

Натиснал още Веднъж и ралото извадило от пръстта едно юлео. Цялото златно. И дебело. Казал:

– Брей! Какво е това? Какво да направя сега? Ще го изпратя на дядо. Иначе какво ще го правя?